

Vägledande uttalande angående jäv – lämpligheten av att i LVU-mål ömsom företräda kommun och enskild

Styrelsen för Sveriges advokatsamfund har vid dess sammanträde den 28 maj 1998 antagit följande vägledande uttalande.

Advokat som biträder socialnämnden i dess egenskap av sökande i ärenden enligt lag (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, LVU, är ombud för part. Motpart är den unges vårdnadshavare. För den unges vårdnadshavare och för den unge skall offentligt biträde förordnas om det inte måste antas att behov av biträde saknas. Den som förordnats som offentligt biträde för ett barn under 15 år är enligt 36 § LVU ställföreträdare för barnet.

Det kan inte uteslutas att advokaten som ombud för socialnämnden i ärenden enligt LVU får sådan kännedom om omständigheter och bedömningsgrunder att det har betydelse för ett annat ärende som rör tillämpning av samma lag. En vårdnadshavare kan, oavsett om det finns grund härför, känna betydande osäkerhet när det gäller advokatens vilja och förmåga att ta tillvara vårdnadshavarens intressen mot en kommun som advokaten företräder i andra LVU-ärenden.

Ärenden avseende omhändertagande av barn är särskilt ingripande i den personliga sfären och berör människor på ett särskilt sätt. Det är rimligt att anta att en advokat av en enskild klient anses företräda mot varandra stående klientintressen om han eller hon uppträder som ombud för socialnämnden i vissa ärenden enligt ”Lag om vård av unga” och i andra ärenden enligt samma lag är ombud för vårdnadshavare eller den unge.

Det är därför inte lämpligt att ömsom företräda en kommun eller kommunalnämnd och ömsom biträda vårdnadshavare eller den unge i ärenden enligt LVU där samma kommun eller kommunalnämnd är motpart.